

vastapäätä sijaitsevan Yrjönkadun tontin n:o 11 rakentaakseen sille uuden liiketalon, johon sijoitettaisiin osa yhtiön pääkonttoria, sekä anouta oikeutta yhdistää molemmat rakennukset keskenään Yrjönkadun poikki rakennettavalla, henkilöliikennettä varten aiotulla sillalla ja saman kadun alle osin henkilöliikennettä, osin tarpeellisia lämpö-, sähkö- y. m. johtoja varten teetettävällä tunnelilla. Hankittuaan lausuntoja eri ammattiviranomaisilta kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ myöntyä yhtiön anomukseen ehdoin, että siltä rakennettiin pääasiassa laaditun piirustuksen vaihtoehdon I mukaan ja huomioon ottaen, etteivät siltapylväät olleet haitaksi jalankulkijoille; että yhtiö suoritti kaupungille korvausta 120,000 markkaa kerta kaikkiaan; että yhtiö suostui siihen, että korttelin n:o 66 tontilta n:o 10 tulevat viemärijohtot sai vetää samassa korttelissa olevan yhtiön tontin n:o 12 läpi sekä suoritti kaikki tämän työn aiheuttamat kustannukset, mistä sitoumuksesta maistraatin toimesta oli tehtävä merkintä kaupungin tonttikirjaan; että yhtiö niinikään korvasi kaupungille kaikki ne kustannukset, joita sillan ja tunnelin teettämisen johdosta mahdollisesti aiheutuisi kaupungille tai yksityisille talonomistajille kuuluvien johtojen muuttamisesta; sekä että yhtiö ylläpiti sillan alla alituista valaistusta, kustansi sen sekä velvoitti tontin n:o 12 vastaisetkin omistajat noudattamaan tätä ehtoa.

Kaupungin yleisten töiden hallitukselle annettiin toimeksi laadittaa sillan rakentamisen edellyttämä kaupunginasemakaavan muutosehdotus.

4. Kaupungille kuuluvain talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat asiat.

Huoneiston hankkiminen kaupunginkirjaston Hermannin haaraosastolle. Asunto-osakeyhtiö Sturen ilmoitettua olevansa halukas myymään kaupungille yhtiön osakkeita, jotka oikeuttivat 250 m²:n lattiapinta-alan käsittävään huoneistoon Vallilan korttelissa n:o 554 sijaitsevassa yhtiön uudisrakennuksessa, ja kaupunginkirjaston johtokunnan ilmoitettua, että puheena oleva huoneisto sopi Hermannin haarakirjastolle ja että sitä voitiin käyttää tähän tarkoitukseen n. 18 vuotta, kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ edellä mainittujen Asunto-osakeyhtiö Sturen osakkeiden ostamiseen myöntää 150,000 markan määrärahan, joka merkittäisiin kaupungin vuoden 1927 menosääntöön.

Kaupungin museo. Kaupungin museon johtokunta oli valittanut, että museossa vallitseva tilanpuute aiheutti paljon hankaluutta museolle, sekä huomauttanut, että epäkohta korjautuisi, jos museo, jolla oli hallussaan Hakasalmen huvilan alakerron, saisi käytettäväkseen myöskin saman huvilan toisen kerroksen, joka oli luovutettu Taideteollisuusyhdistykselle sen kokoelmia varten. Esitykseen myöntyen kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ luovuttaa Hakasalmen huvilan toisen kerroksen kaupungin museolle sekä merkitä vuoden 1927 talousarvioon 42,000 markkaa eräitä huvilassa tämän johdosta välttämättömiksi käyviä korjauksia varten sekä sanoa irti Taideteollisuusyhdistyksen kanssa tehdyn vuokrasopimuksen viimeistään kesäkuun 1 p:ään 1927.

¹⁾ Valt. pöytäk. 2 p. kesäk. 4 §; vrl. v:n 1925 kert. s. 195. — ²⁾ S:n 5 p. toukok. 12 §. — ³⁾ S:n 1 p. syysk. 30 §.

Suomenlinnan markustavaisten odotuspaviljonki. Rahatoimikamari ilmoitti, että kamari täyttääkseen kaupunginvaltuuston antaman tehtävän¹⁾ oli antanut komitean valmisteltavaksi kysymyksen odotushuoneen rakentamisesta Suomenlinnaan ja sieltä kaupunkiin matkustaville henkilöille. Komitea olikin tutkinut eri vaihtoehtoja ja mietinnössään tarkemmin esitetyin perustein hylättyään muut päätyneet tähän tarkoitukseen sopivina paikkoina ehdottamaan joko heti Katajanokan kanavan itäpuolella olevaa aluetta, johon voitaisiin rakentaa paviljonki, tai myöskin Katajanokan Rahapajanrannan tontilla n:o 1 sijaitsevan rakennuksen pengkerroksessa sijaitsevaa kolmen huoneen huoneistoa, jonka sen omistaja, pankinjohtaja A. Norrmén, oli ilmoittanut suostuvansa vuokraamaan kaupungille. Katajanokan ja Kauppatorin välisen kääntösillan erittäin vilkas jalkaliikenne oli kuitenkin kasvanut siihen määrään, että pikaisiin toimenpiteisiin oli ryhdyttävä sen turvaamiseksi ja rakennettava kiinteä silta, joka sijoitettaisiin heti rautatie kääntösillan pohjoispuolelle, niin korkealle, 1,5 m keskivedenpinnan yläpuolelle, että tavalliset moottoriveneet esteettömästi voivat kulkea sen alitse. Jalkaliikenne kulkisi Kauppatorilta Kaatterisataman ulkopuolella sijaitsevan rantasillan pohjoislaidalla olevaa kapeata jalkakäytävää sekä edellä mainittua siltaa pitkin Katajanokalle, kun taas ajoliikenne kulkisi Katajanokansillan yli heti kanavan itäpuolella sijaitsevalle penkerelle, minne järjestettäisiin pienet n. s. vapaaportaat. Rahatoimikamari yhtyi kaikin puolin komitean esittämiin näkökohtiin ja ehdotuksiin ja piti puolestaan sopivimpana, että toistaiseksi vuokrattaisiin puheena oleva kolmen huoneen huoneisto.

Hyväksyen kamarin ehdotuksen kaupunginvaltuusto päätti²⁾ jättää kysymyksen lopullisen laskupaikan osoittamisesta Suomenlinnan laivoille toistaiseksi avoimeksi ja satamaolojen vastaisen kehityksen varaan; osoittaa, kunnes tämä kysymys lopullisesti ratkaistaisiin, mainituille aluksille laskupaikan Linnanrannasta; vuokrata 20,000 markan vuosivuokrasta kolmen vuoden ajaksi kesäkuun 1 p:stä lukien pankinjohtaja A. Norrménin omistaman, Rahapajanrannan tontin n:o 1 penkeressä sijaitsevan kolmen huoneen huoneiston, joka luovutettaisiin Suomenlinnan matkustajain odotushuoneeksi; rakennuttaa Katajanokan kanavan poikki jalkaliikennettä varten tarkoitettua kiinteän sillan ja tälle vievän jalkakäytävän sekä vapaaportaat, jotka sijoitettaisiin rahatoimikamarin kirjelmän oheisen kartan tarkemmin osoittamalla tavalla; sekä että tästä aiheutuvat kustannukset, 40,000 markkaa jalkakäytävää, 30,000 markkaa siltaa ja 750 markkaa portaita varten, oli suoritettava yleisten töiden pääluokassa olevilla rahatoimikamarin käyttövaroilla ja vuokramenet talousarvioon arvaamattomia vuokria ja vuokrankorotuksia varten merkityn määrärahan varoilla.

Kunnallinen asuntotuotanto. Kaupungin yleisten töiden hallituksen laadittua kaupunginvaltuuston toimenannosta³⁾ Vallilan kortteliin n:o 584 teetetävän kunnallisen asuinrakennuksen sekä keskiosan että pohjoisen kylkirakennuksen pääpiirustukset ja kustannusarvion ja sosialilautakunnan ilmoitettua, ettei sillä ollut niitä vastaan mitään muistuttamista, kaupunginvaltuusto päätti⁴⁾ hyväksyä mainitut piirustukset.

Tuberkuloosia potevien henkilöiden asuinrakennus. Kaupunginvaltuuston annettua⁵⁾ kaupungin yleisten töiden hallitukselle tehtäväksi yksissä neuvoin terveydenhoitolautakunnan kanssa laatia XII kaupunginosan kortteliin n:o 382

¹⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 37 ja 259. — ²⁾ Valt. pöytäk. 3 p. maalisk. 5 §. — ³⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 31. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 31 p. maalisk. 9 §. — ⁵⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 33.

rakennettavaksi suunnitellun tuberkuloosia potevien henkilöiden asuinrakennuksen pääpiirustukset ynnä yksityiskohtaisen kustannusarvion hallitus oli laadittanut mainitut piirustukset kustannusarvioineen, joka päättyi 1,010,000 markkaan. Piirustukset, jotka jossain määrin poikkesivat alkuaan hyväksytyistä luonnoksista, käsittivät 12 1 huoneen ja keittiön huoneistoa sekä kellarikerroksessa saunan pukeutumishuoneineen, pesutuvan y. m. Rahatoimikamari oli antamassaan lausunnossa katsonut ensimmäisen kaupunginlääkärin aloitteesta tehtyjen muutosten tietävän parannusta sekä ollut sitä mieltä, että kaupungin yleisten töiden hallituksen tässä yhteydessä pyytämä määräraha asuinrakennukseen kuuluvan pihamaan louhinta- ja tasoitustöitä varten olisi, jos se myöhemmin osoittautuisi välttämättömän tarpeelliseksi, myönnettävä vasta sitten kun lopulliset rakennuskustannukset voitiin määritellä. Kaupunginvaltuusto päätti¹⁾ kamarin ehdotuksen mukaisesti ainoastaan hyväksyä edellä mainitun tuberkuloosia potevien henkilöiden asuinrakennuksen pääpiirustukset.

Poliisitalon rakentaminen. Rahatoimikamari huomautti kaupunginvaltuustolle osoittamassaan kirjelmässä, ettei kaupungin vuokraamaa ja III poliisipiirin vartiokonttoriksi luovuttamaa Eerikinkadun talossa n:o 10 sijaitsevaa huoneistoa voinut tilan eikä terveydenhoidon vaatimusten kannalta enää pitää tyydyttävänä. Kamari oli sen vuoksi kehoittanut kaupungin yleisten töiden hallitusta laadittamaan XIII kaupunginosan korttelissa n:o 411 sijaitsevalle Hietaniemenkadun tontille n:o 4 rakennettavaksi aiotun poliisitalon luonnospiirustukset, jotka sittemmin lähetettiin kamarille kahden vaihtoehdon. Näistä toinen käsitti kaksikerroksisen rakennuksen, jonka kustannukset oli arvioitu 1,563,500 markaksi, toinen kuusikerroksisen rakennuksen, jonka oli arvioitu maksavan 3,095,750 markkaa. Kaupunginarkkitehti, poliisimestari ja rahatoimikamari, jotka olivat tutkineet kysymystä, olivat kaikki sitä mieltä, että rakennus olisi teetettävä kuusikerroksinen, jolloin n. 50 huonetta voitaisiin luovuttaa poliisivirkailijain ja miehistön asunnoiksi.

Asian ensimmäisessä käsittelyssä kaupunginvaltuusto päätti²⁾ periaatteessa hyväksyä III poliisipiirin tarpeiksi XIII kaupunginosan korttelissa n:o 411 sijaitsevalle Hietaniemenkadun tontille n:o 4 rakennettavan kuusikerroksisen rakennuksen luonnospiirustukset; antaa kaupungin yleisten töiden hallitukselle tehtäväksi laadittaa ja esittää valtuustolle sekä puheena olevan rakennuksen pääpiirustukset ja yksityiskohtaisen kustannusarvion että myös ehdotuksen rakennusyrityksen edellyttämäksi tontille vahvistettujen sisäisten rakennusrajain muutokseksi; sekä kehoittaa talousarviovaliokuntaa antaessaan lausuntonsa vuoden 1927 talousarvioehdotuksesta samalla lausumaan mielipiteensä siitä, oliko mainitun vuoden menosääntöön merkittävä määräraha tähän tarkoitukseen.

Sittemmin antamassaan mietinnössä³⁾ valiokunta myönsi III poliisipiirin olevan ajanmukaisen vartiokonttorin tarpeessa, mutta oli kuitenkin sitä mieltä, että rakennusyritys voitiin lykätä tuonemmaksi. Kaupunginvaltuusto, jonka erälle jäsenille oli suotu tilaisuus itse paikalla vakuuttua puheenaolevan vartiokonttorin suorastaan terveydelle vaarallisista olosuhteista, päätti⁴⁾ kuitenkin merkitä vuoden 1927 menosääntöön 2,000,000 markkaa jo aikaisemmin periaatteessa päätettyä uudisrakennusta varten.

Tuberkuloosisairaala. Vuonna 1925 kaupunginvaltuusto hyväksyi⁵⁾ keskussairaalakomitean toimesta laaditun uuden tuberkuloosisairaalan asuin-

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. maalisk. 11 §. — ²⁾ S:n 3 p. marrask. 10 §. — ³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 40. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 15 p. jouluk. 5 §. — ⁵⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 33—35.

ja poliklinikkarakennuksen luonnospiirustukset sekä B:llä merkityt kahden sairaalapaviljongin piirustukset ja oikeutti samalla komitean, mikäli tarkoituksenmukaiseksi havaittiin, vähentämään useammille potilaille aiottujen ja vastaavasti lisäämään harvemmillä potilaille aiottujen sairashuoneiden lukua, minkä ohessa komitealle annettiin tehtäväksi laadittaa ja kaupunginvaltuuston tutkittaviksi ja hyväksyttäväksi esittää edellä mainittujen luonnospiirustusten mukaisesti laaditut puheena olevain rakennusten pääpiirustukset. Rahatoimikamari valtuutettiin ratkaisemaan, mikä komitean hankkimista tuberkuloosisairaalan lämpökeskussuunnitelmista oli pantava mainitun sairaalan pääpiirustusten pohjaksi.

Tehtävänsä täyttäen komitea lähetti valtuustolle pyydettyt pääpiirustukset sekä uudet kustannusarviot. Sairaalapaviljongien piirustuksiin tehdyistä muutoksista mainittakoon etusijassa, että kolmen alimman kerroksen keski-osaan 2 sairashuoneen sijasta, jotka kumpikin oli tarkoitettu 6 potilaalle, oli pantu 4 sairashuonetta, jokainen 3 potilaalle, minkä lisäksi komitea oli pitänyt tarpeellisenä jonkin verran leventää 6 potilaalle tarkoitettuja sairashuoneita. Eräitä muitakin muutoksia oli tehty, kuitenkin vähentämättä sairassijain kokonaislukua. Asuin- ja poliklinikkarakennuksesta komitea lausui¹⁾, että se alkuaan oli suunniteltu vaihtoehdon A²⁾ mukaan rakennettavan sairaalan henkilökuntaa varten sisältäen lisäksi tarpeellisen varatilan. Sairaala rakennettaisiin kuitenkin suunnitelman B mukaan, ja sairassijain lukumäärä lisääntyisi 300:sta 382:een, minkä johdosta asuntojakin tarvittiin suuremmalle hoitohenkilökunnalle. Sitäpaitsi komitea oli pitänyt tarpeellisenä, että erinäiset viranpitäjät, joiden aikaisemmin oli ajateltu asuvan sairaalan ulkopuolella, saisivat asunnon sieltä. 444,000 markan kustannuksin voitiin mainittuun tarkoitukseen saada 16 asuinhuonetta¹⁾ rakentamalla rakennuksen molemmissa päissä olevat yksikerroksisiksi suunnitellut osat täyteen korkeuteensa. Perusteltuaan piirustuksia seuranneessa mietinnössä vielä eräitä muita tarkoituksenmukaisina pidettyjä, yksityiskohtiin kohdistuvia muutoksia komitea teki selkoa niistä eri mielipiteistä, joita oli esitetty lämpökeskuksen suunnittelusta. Komitea oli puolestaan pitänyt n:olla 2 merkittyä Neuvovan lämpöteknillisen insinööritoimiston Huber & von Nandelstadin laatimaa ehdotusta sopivimpana. Tämän mukaan sairaala-alueelle rakennettaisiin pieni erillinen kattilahuone, mistä järjestelystä olisi m. m. se etu, että siihen tarvitsi kiinnittää suhteellisen vähän pääomaa sekä että lämmönsaannin keskeytymisen vaara oli pienempi kuin jos lämpö johdettiin tuberkuloosisairaalaan tunnelia pitkin kulkutautisairaalaista.

Kustannusarviota laatiessaan komitea oli ottanut huomioon kaupunginvaltuuston kehoituksen noudattaa mahdollisimman suurta säästäväisyyttä ja sen vuoksi laskelmissaan edellyttänyt käytettävän niin halpoja rakennusaineita ja niin yksinkertaisia rakennusmenetelmiä kuin sairaalan tarkoituksenmukaisuutta vaarantamatta oli katsottu mahdolliseksi. B-suunnitelman toteuttamisesta oli aikaisemmin laskettu olevan kustannuksia 27,694,600 markkaa, siitä 1,100,000 markkaa lämmityskeskukseen. Tähän tuli lisää 444,000 markkaa asuin- ja poliklinikkarakennuksen korottamiseen. Samalla komitea oli katsonut eräitä kohtia voivan yksinkertaistaa, minkä johdosta lopullinen kustannusarvio ainoastaan 388,900 markalla ylitti vuonna 1925 laaditun.

Lopuksi komitea anoi, että asetettaisiin rakennushallitus, joka saisi tehtäväkseen kaupunginvaltuuston tällaisten tapausten varalta vahvistamain sään-

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 2. — ²⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 33—35.

töjen mukaisesti valvoa uuden tuberkuloosisairaalan rakennustyötä, ottaa rakennusyritystä varten johtavan ja valvovan arkkitehdin sekä huolehtia sellaisen isomman kaluston hankkimisesta, joka sopivimmin oli asetettava palkoilleen sairaalan rakennustyön yhteydessä.

Rahatoimikamari lähetti¹⁾ valtuustolle oman lausuntonsa ohella kaupungin yleisten töiden hallituksen ja kaupungin sairaalain hallituksen sekä terveydenhoitolautakunnan piirustuksista ja kustannusarviosta antamat lausunnot. Samaten kuin sairaalahallituskin kamari piti ehdotettuja laajennuksia välttämättöminä ja ehdotti edelleen, että hallintorakennuksen kellarikerros sijoitettaisiin jonkin verran korkeammalle maanpintaan verraten; että hallintorakennuksen ja sairaspaviljonkien välinen maanalainen yhdyskäytävä sijoitettaisiin hiukan lännemmäksi, jolloin sinne saataisiin parempi kattovalaistus; että eräiden liian ahtaiden huoneiden laajentamiseksi porraskäytäväin välinen seinä siirrettäisiin niin että teekeittiötä varten ehdotettu uloke häviäisi ja julkisivun seinä siten suoristuisi, sekä että kaakeli- ja metlacherlevyjä käytettäisiin suuremmassa määrässä kuin komitean kustannusarvio edellytti. Kamarin ehdottamat muutokset aiheuttaisivat lisäkustannuksia 456,000 markkaa. Kamarin arviolaskelmain mukaan tuberkuloosisairaalan aiheuttamat kustannukset olisivat seuraavat:

Rakennuskustannukset kustannusarvion mukaan....	Smk.	25,703,600: —
Asuin- ja poliklinikkarakennuksen korotus	»	444,000: —
Rahatoimikamarin ehdottamat laajennukset ja muutokset	»	456,000: —
Rakennustyön aiheuttamat, mutta itse sairaalasta erilliset kustannukset	»	1,935,000: —
Jo maksetut palkkiot, matka-apurahat y. m.	»	273,272: 90
Yhteensä Smk.		28,811,872: 90

Tähän tulivat lisäksi kertakustannukset sairaalan kuntoonpanosta ja varusteiden, kaluston y. m. hankkimisesta sinne, jotka kustannukset sairaalain tilivirasto oli arvioinut 4,000,000 markaksi.

Edellä mainittuihin sairaalarakennuksen loppukustannuksiin, 28,811,872: 90 markkaan, sisältyivät johtavan arkkitehdin palkkio sekä kattilahuoneen kustannukset ja lämpökeskuksen osalle tuleva erä lämmitysjohtoa varten arvioidusta määrärahasta, yhteensä 1,200,000 markkaa. Kaupungin yleisten töiden hallitus oli kuitenkin ollut sitä mieltä, että mainittua palkkiota voitaisiin vähentää, ja kamari halusi sen johdosta saada tästä asiasta selvityksen Suomen arkkitehtiliitolta. Lämmityskeskuksen suunnittelun suhteen kotimaisten ammattimiesten mielipiteet olivat olleet jyrkästi ristiriitaisia, minkä vuoksi kamarin mielestä oli tiedusteltava ulkomaisten asiantuntijain mieltä, ennenkuin asia ratkaistiin. Kamari ehdotti senvuoksi, ettei kattilahuoneen piirustuksia hyväksyttäisi tässä yhteydessä, sekä että mainitun 1,200,000 markan määrärahan myöntäminen jätettäisiin uuden esityksen varaan.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto pääasiassa rahatoimikamarin ehdotuksen mukaisesti päätti²⁾

ottaen huomioon edellä ehdotetut muutokset ja täydennykset hyväksyä keskussairaalakomitean toimesta laaditut asuin- ja poliklinikkarakennuksen

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 25. — ²⁾ Valt. pöytäk. 16 p. kesäk. 3 §; ks. myös tätä kert. s. 126.

sekä kaksi sairaspaviljonkia käsittävät vastaisen tuberkuloosisairaalan pääpiirustukset;

asettaa puheena olevain rakennusten teettämistä varten seitsenhenkisen rakennustoimikunnan, johon tuberkuloosisairaalan ylilääkäri kuuluisi itse-
oikeutettuna jäsenenä ja kaupunginvaltuusto valitsisi viisi jäsentä ja raha-
toimikamari yhden ja joka oikeutettaisiin ottamaan johtava ja tarkastava
arkkitehti, ensinmainittu väliaikaisin sopimuksin, kunnes seuraavassa mainittu
palkkiokysymys lopullisesti ratkaistiin, sekä panemaan työ käyntiin niin pian
kuin se katsoi ajankohdan sopivaksi;

antaa rahatoimikamarille toimeksi mahdollisimman pian antaa valtuus-
tolle lopullisen selvityksen lämmityskeskuksesta ja johtavan arkkitehdin
palkkiosta;

osoittaa jo myönnettyjen 12,000,000 markan lisäksi puheena olevaan
tarkoitukseen 15,611,873 markkaa; sekä

kehoittaa rahatoimikamaria antamaan ehdotuksen mainittujen varain
hankkimisesta.

Voidakseen täyttää edellä mainitun kaupunginvaltuuston antaman
tehtävän rahatoimikamari sittemmin oli kääntynyt gööteporilaisen lämpö-
teknikon, insinööri W. Fagerströmin puoleen pyytäen häneltä lausuntoa tuber-
kuloosisairaalan lämmityslaitoskysymyksestä. Antamassaan vastauksessa
herra Fagerström oli kaikin puolin yhtynyt keskussairaalakomitean ehdo-
tukseen, että puheena olevalle sairaalalle järjestettäisiin oma lämpökeskus.
Rahatoimikamari oli puolestaan samaa mieltä ja anoi, että 230,000 markkaa
varattaisiin kattilahuonetta ja n. 400,000 markkaa lämpökeskusta varten
lämmitysjohtoa varten myönnetystä 1,871,700 markan määrärahasta.

Johtavan arkkitehdin palkkion kamari hankittuaan asiasta Suomen
arkkitehtiliiton lausunnon katsoi voivansa ehdottaa 500,000 markaksi.

Rahatoimikamarin esitykseen myöntyen kaupunginvaltuusto päätti¹⁾
antaa tuberkuloosisairaalan rakennushallitukselle tehtäväksi aikanaan esittää
valtuuston hyväksyttäväksi puheena olevan kattilahuoneen pääpiirustukset
sekä myöntää 1,130,000 markkaa edellä mainitun lämpökeskuksen rakentami-
seen sekä tuberkuloosisairaalarakennuksen johtavan arkkitehdin palkkaami-
seen. Rahatoimikamaria kehoitettiin vuoden 1927 talousarvioehdotuksen
yhteydessä ehdottamaan, miten varat oli hankittava.

Kivelän sairaalan keittiörakennus. Käsitellessään vuonna 1925 rahatoimi-
kamarin vireille panemaa kysymystä uuden keittiörakennuksen teettämisestä
Kivelän sairaalalle kaupunginvaltuusto päätti²⁾ merkitä vuoden 1926 meno-
sääntöön 2,000,000 markan määrärahan mainittuun tarkoitukseen sekä asettaa
komitean edelleen valmistelemaan edellä mainittua kysymystä sekä kysymystä
asuntojen hankkimisesta Kivelän sairaalan hoitohenkilökunnalle.

Saamansa tehtävän täyttäen komitea lähetti valtuustolle mietintönsä³⁾
ja lausui siinä, että se tätä kysymystä tutkiessaan oli vakuuttunut siitä, että
kaupunki vielä kauan oli tarvitseva Kivelän sairaalaa sairaanhoitotarkoituk-
siin. Komitea ei senvuoksi voinut yhtyä esitettyyn mielipiteeseen²⁾, että sai-
raalalla olisi väliaikainen luonne. Kivelän sairaalaa haittasi kenties tuntu-
vimmin käyttökelpoisen keittiön ja riittävään hoitohenkilökunnan asuinhuo-
neiden puute. Sen poistamiseksi tarjoutui kaksi keinoa: joko teettää rakennus,
joka käsittäisi sekä keittiölaitokselle tarpeelliset huoneet että huoneita hoito-

¹⁾ Valt. pöytäk. 13 p. lokak. 9 §; ks. myös tätä kert. s. 84 ja 88. — ²⁾ Ks. v:n 1925
kert. s. 35 ja 258. — ³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 19.

henkilökunnalle, tai sijoittaa uudisrakennukseen pääasiassa vain keittiölaitos ynnä ruokasali, jota vastoin henkilökunnan entinen ruokasali sisustettaisiin asuinhuoneiksi. Kaupunginarkkitehti oli komitean kehoituksesta laatinut vaihtoehtoiset luonnospiirustukset I ja II huomioon ottaen edellä esitetyt mahdollisuudet. Ehdotus I, joka keittiölaitoksen lisäksi käsitti 11 asuinhuonetta, niistä 5 hoitajattarille, oli pääasiassa laadittu aikaisemman, rahatoimikamarin puoltaman vaihtoehdon B¹⁾ pohjalle. Kustannusten supistamiseksi oli tätä ehdotusta eräiltä kohdin yksinkertaistettu m. m. jättämällä pois aikaisemmin suunniteltu leipomo.

Käsiteltäessä edellä manittua komiteanmietintöä ynnä sen oheen liitettyjä piirustuksia esitettiin kaupunginvaltuustossa se huomautus, että eräaseen aikaisempaan ehdotukseen sisältynyt henkilökunnan kylpyhuone oli jätetty pois, mitä oli pidettävä erittäin sopimattomana, koska Kivelän sairaalan kylpylaitteet olivat hyvin alkeelliset. Ottaen huomioon tämän huomautuksen sekä muuten myöntyneen komitean esitykseen kaupunginvaltuusto päätti²⁾, että aikaisemmin rakennettavaksi päätetty Kivelän sairaalan keittiörakennus teetetäisiin pääasiassa edellä mainittujen luonnospiirustusten vaihtoehdon I mukaisesti 2,985,000 markan kustannuksin; merkitä rakennuskustannusten suorittamiseksi vuoden menosääntöön merkityn 2,000,000 markan määrärahan lisäksi vuoden 1927 menosääntöön 985,000 markkaa; sekä antaa kaupungin yleisten töiden hallitukselle tehtäväksi yksissä neuvoin sairaalahallituksen kanssa laadittaa ja lähettää valtuustolle puheena olevan rakennuksen pääpiirustukset, joita laadittaessa kellarikerrokseen oli sijoitettava kaksi kylpyhuonetta.

Ryttlän koulukodin keittiörakennus. Koska Ryttlän koulukodin keittiötila oli hyvin ahdas niin suuren laitoksen tarpeisiin ja tarpeellisia säilytys-, valmistus- y. m. huoneita puuttui, kaupunginvaltuusto päätti³⁾, että Ryttlän koulukotiin rakennettaisiin uusi kivinen keittiörakennus 620,000 markaksi arvioiduin kustannuksin ja pääasiassa kaupungin yleisten töiden hallituksen toimesta laadittujen ja sosialiministeriön hyväksymien luonnospiirustusten mukaisesti; että mainittu määräraha merkittäisiin vuoden 1927 menosääntöön; että kaupungin yleisten töiden hallitus saisi tehtäväkseen laadittaa ja mahdollisimman pian esittää valtuustolle puheena olevan rakennuksen pääpiirustukset kustannusarvioineen; sekä ettei rakennustyötä saanut panna alulle, ennenkuin valtuusto oli lopullisesti hyväksynyt pääpiirustukset ja valtio myöntänyt hanketta varten avustuksen.

Työväenopiston suomenkielisen osaston rakennus. Kaupunginvaltuuston osoitettua⁴⁾ XI kaupunginosan korttelin n:o 325 työväenopiston suomenkielisen osaston tonttipaikaksi kaupungin yleisten töiden hallitus oli rahatoimikamarin toimenannosta laadittanut mainitun rakennuksen luonnospiirustukset kahtena vaihtoehtona, joista toinen opistorakennuksen lisäksi käsitti yhden ja toinen kaksi voimistelusalaa; edellisen kustannusarvio päättyi 8,189,000 markkaan ja jälkimmäisen 8,354,000 markkaan. Piirustuksista kaupunginvaltuustolle antamassaan lausunnossa⁵⁾ rahatoimikamari oli sitä mieltä, että koko suunnitellun rakennusyrityksen toteuttaminen yhdellä kertaa kävisi liian rasittavaksi kaupungin raha-asioille. Rakennusohjelmaa supistettaessa olisi lähinnä tarjona mahdollisuus jättää teettämättä voimistelusalit, jotka eivät kuuluneet työväenopistoon eivätkä tulisi olemaan sen hallinnonkaan alaiset, minkä johdosta ne yhtä hyvin voitaisiin sijoittaa jonkin muun

¹⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 35 ja 258. — ²⁾ Valt. pöytäk. 2 p. kesäk. 8 §. — ³⁾ S:n 1 p. jouluk. 7 §. — ⁴⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 16. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 9.

rakennuksen yhteyteen. Niinikään kamari oli sitä mieltä, että oppilaitos toistaiseksi haitatta voisi tulla toimeen ilman piirustuksiin merkittyä suurta luento- ja juhlasalia, m. m. koska niihin tarkoituksiin, joita se oli aiottu tyydyttämään, voitiin, kuten aikaisemminkin, käyttää vuokrahuoneistoja. Mahdollisuus vatedes rakentaa tämä sali olisi kuitenkin säilytettävä ja koulu-rakennuksen porrashuoneen ja eteisen mitat määrättävä tätä lisärakennusta silmällä pitäen. Näihin näkökohtiin oli työväenopiston yhteinen johtokunta yhtynyt. Kamarilla ei puolestaan ollut mitään muistuttamista rakennuskonttorin laatimia asemapiirustuksia eikä myöskään julkisivupiirustusta vastaan, sittenkuin alkuperäistä ehdotusta säästäväisyyssyistä oli jonkin verran yksinkertaistettu. Kamarin ehdottamalla tavalla yksinkertaistetun rakennuksen kustannukset arvioitiin 4,250,000 markaksi.

Kysymyksestä oli lausunut mielensä myöskin työväenopiston suomenkielisen osaston opistolaisyhdistys, joka kaupunginvaltuustolle osoittamassaan kirjelmässä oli anonut, että kaupungin yleisten töiden hallituksen esittämä rakennussuunnitelma, joka käsitti luokkahuoneita, juhlasalin ja kaksi kunnallista voimistelusalaa, hyväksyttäisiin toteutettavaksi, mutta valtuusto päätti¹⁾ rahatoimikamarin ehdotuksen hyväksyen,

että työväenopiston suomenkielisen osaston rakennus toistaiseksi teetettäisiin ainoastaan sen laajuinen, että siihen mahtuisivat alkeisopetusta ja erikoiskursseja varten tarpeelliset huoneistot, jättämällä teettämättä juhlia ja esitelmää varten aiottu sali sekä opistorakennuksen yhteyteen teetettäväksi suunnitellut voimistelusalat; hyväksyä puheena olevaa rakennusta varten laaditun yksinkertaistetun julkisivupiirustuksen sekä muut luonnopiirustukset, mikäli ne koskivat edellä mainittua rakennuksen osaa; sekä valtuuttaa rahatoimikamarin ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin valtionavun hankkimiseksi puheena olevalle rakennukselle.

Rahatoimikamari lähetti sittemmin valtuustolle kaupungin yleisten töiden hallituksen toimesta laaditut rakennettavaksi päätetyn työväenopistorakennuksen pääpiirustukset 4,327,000 markkaan päättyvine kustannusarvioineen. Kaupunginvaltuusto hyväksyi²⁾ piirustukset ja päätti tähän tarkoitukseen aikaisemmin varattujen³⁾ 4,000,000 markan lisäksi osoittaa rakennuskustannuksiin 327,000 markkaa, mitkä varat merkittäisiin vuoden 1927 menosääntöön.

Konserttitalon rakentaminen. Samalla kuin musiikkilautakunta lähetti⁴⁾ kaupunginvaltuustolle selvityksen kaupunginorkesterin aiheuttamien kustannusten supistamismahdollisuuksista lautakunta ilmoitti ottaneensa harkittavaksi senkin kysymyksen, miten konserttitalon olemassaolo vaikuttaisi orkesterin toimintaan. Tässä mielessä lautakunta oli laadittanut kaupungin omistamaan III kaupunginosan kortteliin n:o 54 tai mahdollisesti jollekin muulle tontille rakennettavaksi suunnitteleman tällaisen rakennuksen luonnopiirustukset ja tehnyt laskelmia konserttitalon kannattavuudesta. Lautakunta esitti, että rahatoimikamarille annettaisiin tehtäväksi tarkemmin selvitellä yrityksen toteuttamismahdollisuuksia, mutta kaupunginvaltuusto päätti⁵⁾, että lautakunnan esitys tällä kertaa saisi raueta.

Vesijohtolaitoksen uudisrakennukset. Kaupunginvaltuusto hyväksyi⁶⁾ kaupungin teknillisten laitosten hallituksen lähettämät eräiden jo vuonna 1917 päätetyn⁷⁾ vesijohtolaitoksen laajentamisen yhteydessä teetettävien rakennusten piirustukset.

¹⁾ Valt. pöytäk. 17 p. maalisk. 22 §. — ²⁾ S:n 16 p. kesäk. 16 §. — ³⁾ Ks. v:n 1924 kert. s. 123 ja v:n 1925 kert. s. 109. — ⁴⁾ Ks. tätä kert. s. 111. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 21 p. huhtik. 23 §. — ⁶⁾ S:n 1 p. jouluk. 9 §. — ⁷⁾ Ks. v:n 1917 kert. s. 61.

Katajanokan tavarasaema. Satamahallituksen esityksestä oli ryhdytty Katajanokan satama-alueen liikenneolojen parantamista tarkoittaviin toimenpiteisiin ¹⁾, ja vuoden 1924 menosääntöön merkittiin ¹⁾ m. m. määräraha kappaletavarasuojan sekä rautatietoimiston rakentamiseksi kortteliin n:o 150. Rahatoimikamari oli sittemmin antanut tarkemmin selvittää ²⁾, miten puheena olevaa rakennusta varten luovutettu erittäin arvokas alue voitaisiin käyttää kaupungille edullisimmalla tavalla, ja tällöin havainnut, että ajatellun tavarasaeman rakentaminen tulisi erittäin kalliiksi, varsinkin jos kortteli käytettäisiin niin tehokkaasti kuin sen aseman vuoksi oli suotavaa. Lisäksi voitiin epäillä, oliko sopivaa varata huomattavan suuri tila postilaitoksen tarpeisiin, koska laitos mahdollisesti sijoittaisi tullipostiosaston suunniteltuun uuteen keskuspostitaloon, minkä ohessa postipakettien painon ehdotettu lisääminen voisi vaikuttaa tilantarpeeseen. Edelleen rautatiehallituksen edustaja oli lausunut, ettei tavarasaemalle varattu paikka kenties ollut paras mahdollinen, vaan että se mieluummin olisi sijoitettava idemmäksi, ainakin kunhan tekeillä oleva ratapihan järjestely olisi toimeenpantu. Kun siis päätöstä tavarasaeman rakentamisesta Katajanokalle ei näyttänyt voivan heti onnistuneesti toteuttaa, mutta sellaista kieltämättä kipeästi kaivattiin, oli Helsingin makasiiniosakeyhtiön kanssa, joka oli aikeissa ryhtyä laajentamaan Katajanokan korttelissa n:o 178 sijaitsevaa, toistaiseksi vain osittain rakennettua varastorakennustaan, ryhdytty neuvotteluihin siinä mielessä, että kaupunki saisi vuokrata yhtiöltä tarpeelliset huoneistot. Yhtiö ilmoittikin olevansa halukas vuokraamaan puheena olevalle kappaletavara-asemalle tarpeellisina pidetyt osat korttelissa n:o 189 sijaitsevaa, kivirakennustaan ehdoin, että kaupunki myönsi sille suunniteltua lisärakennusta varten 3,000,000 markan suuruisen lainan, josta suoritettaisiin korkoa enintään 8 ¹/₄ % ja kuoletusta vuosina 1928—1931 300,000 markkaa ja samoin vuosina 1932—1936 360,000 markkaa; mainittu korko olisi yhtiöllä sitäpaitsi oikeus saada alennetuksi kaupungin itsensä mahdollisesti otettavasta uudesta obligatiolainasta maksettavaa efektiivistä korkoa vastaavaksi.

Kaupunginvaltuusto päätti ³⁾ hyväksyen rahatoimikamarin asiasta tekemän ehdotuksen ²⁾ antaa kysymyksen tavarasaeman rakentamisesta kortteliin n:o 150 toistaiseksi raueta; valtuuttaa rahatoimikamarin edellä esitetyn ehdoin vuokraamaan mainitulta yhtiöltä puheena olevaa tavarasaemaa varten vähintään 10 vuodeksi tarpeelliset osat sen korttelissa n:o 189 sijaitsevaa varastosuojarakennusta enintään 40 markan vuosivuokrasta m²:ltä; sekä että tavarasaeman rakentamiseksi Katajanokalle myönnetystä 2,200,000 markan määrärahadista saisi käyttää 350,000 markkaa aseman huoneistojen kuntoonpanettamiseen.

Tullipostiosaston Katajanokalla sijaitsevan huoneiston laajentaminen. Koska tullipostiosastolle Katajanokan korttelissa n:o 151 olevasta Helsingin makasiiniosakeyhtiön talosta vuokrattu huoneisto oli osoittautunut liian ahtaaksi mainitun osaston lisääntyneelle liikenteelle, kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾, että puheena olevaa huoneistoa oli laajennettava n. 370 m²:llä lattiapintaa sekä myönsi eräiden laajentamisen aiheuttamien muutto- ja sisustuskustannusten suorittamiseksi enintään 950,000 markan suuruisen määrärahan, joka maksettaisiin etuantina kaupunginkassasta ja sittemmin merkittäisiin vuoden 1927 menosääntöön.

¹⁾ Ks. v:n 1923 kert. s. 57—58. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 28. — ³⁾ Valt. pöytäk. 22 p. syysk. 22 §; ks. myös tätä kert. s. 45. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 2 p. kesäk. 9 §.

Varastosuojan osto. Rahatoimikamari ilmoitti, että kauppaja- ja teollisuusministeriö oli tarjonnut kaupungin lunastettavaksi Ruoholahden satamassa sijaitsevan, valtion omistaman varastosuojan, joka alkuaan oli aiottu elintarvemakasiiniksi, sekä että kamari kaupunginarkkitehdin arvioitua rakennuksen 90,000 markaksi oli ostanut sen 30,000 markan hinnasta ja vuokrannut sen yksityiselle henkilölle 3,000 markan kuukausivuokrasta. Kaupunginvaltuusto hyväksyi ¹⁾ toimenpiteen ja osoitti mainitun kauppahinnan suoritettavaksi kaupunginvaltuuston käyttövaroista Kiinteä omaisuus nimisen pääluokan kohdalta.

Palolaitoksen laajentaminen. Vuonna 1925 kaupunginvaltuusto käsitteli laadittua palolaitoksen laajentamissuunnitelmaa ja päätti ²⁾ tällöin m. m. merkitä vuoden 1926 talousarvioon määrärahan keskuspalooaseman uudestaan rakentamista varten. Tämän rakennustyön piirustukset hyväksyttiin ³⁾ sittemmin, ja rahatoimikamari sai tehtäväkseen yksissä neuvoin palotoimikunnan kanssa vastedes antaa valtuustolle ehdotuksen muiden laajentamishjelmassa lueteltujen töiden suorittamisesta, kuitenkin siten, ettei ohjelman toteuttamisaikoja ollut katsottava vahvistetuiksi. Tämän johdosta palotoimikunta oli ehdottanut, että Korkeavuorenkadun tontille n:o 7 tekeillä olevan keskuspalooaseman laajentamisen yhteydessä teetettäisiin ehdotetut kaksi asuinrakennusta sekä että Käpylään rakennettaisiin palooasema, jota vastoin rahatoimikamari uudelleen neuvoteltuaan asiasta palopäällikön kanssa oli sitä mieltä, että mainittujen asuinrakennusten kustannukset sopivasti voitiin jakaa kahdelle vuodelle niin, että puheena olevan tontin piharakennus rakennettaisiin vuonna 1927 ja katurakennus vasta vuonna 1928 sekä että Käpylän palooaseman rakentaminen voitiin lykätä toistaiseksi. Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾ periaatteessa hyväksyä kaupungin yleisten töiden hallituksen toimesta laaditut Korkeavuorenkadun tontille n:o 7 teetettävän palomiestön asuntoja sisältävän piharakennuksen luonnospiirustukset; kehoittaa talousarviovaliokuntaa vuoden 1927 talousarvioehdotuksesta annettavassa lausunnossaan esittämään mielipiteensä siitä, olisiko puheenaolevaa rakennusta varten merkittävä määräraha mainitun vuoden menosääntöön; sekä antaa kaupungin yleisten töiden hallitukselle tehtäväksi yksissä neuvoin palotoimikunnan kanssa laatia rakennuksen pääpiirustukset yksityiskohtaisine kustannusarvioineen.

Vuoden 1927 menosääntöön kaupunginvaltuusto sittemmin talousarviovaliokunnan ehdotuksesta merkitsi ⁵⁾ 1,300,000 markkaa piharakennuksen teettämiseksi Korkeavuorenkadun tontille n:o 7.

Koulukeittiön sisustaminen kansakouluun. Suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan ilmoitettua, ettei Tehtaankadun kansakoulutalossa ollut koulukeittiötä, vaikka sellainen oli aivan välttämätön kotitaloudenhoidon käytännölliselle opetukselle, kaupunginvaltuusto päätti ⁶⁾ myöntää 126,000 markkaa koulukeittiöosaston sisustamiseksi mainittuun oppilaitokseen; määrää oli suoritettava etuantina kaupunginkassasta ja sittemmin merkittävä vuoden 1927 menosääntöön.

Nikkilän sairaalan yövalaistus. Kaupunginvaltuusto päätti ⁷⁾, että Nikkilän sairaalan kulunut ja käyttökeltoton akkumulaattorilaitte poistettaisiin ja sairaalaan tarvittava yövirta ostettaisiin Eteläsuomen voimaosakeyhtiöltä Sibbo elektriska andelslag nimisen osuuskunnan välityksellä, joka oli sitoutu-

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. marrask. 16 §. — ²⁾ Ks. v:n 1925 kert. s. 38—40. — ³⁾ Valt. pöytäk. 5 p. toukok. 9 §. — ⁴⁾ S:n 3 p. marrask. 12 §. — ⁵⁾ S:n 15 p. jouluk. 5 §. — ⁶⁾ S:n 21 p. huhtik. 7 §. — ⁷⁾ S:n 1 p. syysk. 34 §.

nut antamaan tarvittavan virran 60 pennin hinnasta kilowattitunnilta. Virran jakelu edellytti kuitenkin muuntaja-aseman rakentamista, jonka kustannukset oli arvioitu 93,000 markaksi. Käyttökustannusten laskettiin kuluvalta vuodelta nousevan 7,000 markkaan. Mainitut määrät, yhteensä 100,000 markkaa, kaupunginvaltuusto osoitti¹⁾ Sairaanhoidon nimiseen pääluokkaan merkityistä käyttövaroistaan.

Sairaalan korjaus- ja sisustustyöt. Kaupungin sairaalan hallitus oli ilmoittanut, että tarpeellisen lisätilan saamiseksi Marian sairaalan kirurgiselle osastolle olisi pakko siirtää osa sairaalan sisätautiosastoa sekä koko tuberkuloosiosasto Kivelän sairaalaan, mikä toimenpide kuitenkin edellytti erinäisten korjaus- ja muutostöiden suorittamista kummassakin puheena olevassa sairaalassa. Tämän johdosta kaupunginvaltuusto päätti²⁾ osoittaa edellä mainittujen töiden kustantamiseksi 65,000 markkaa ennakolta maksettavaksi kaupunginkassasta ja sittemmin merkittäväksi vuoden 1927 menosääntöön.

Toivoniemen tilan korjaukset. Kaupunginvaltuusto myönsi³⁾ käyttövaroistaan Lastensuojelutoiminta nimisen pääluokan kohdalta 54,000 markkaa Toivoniemen tilan navettarakennuksen kuntoonpanettamiseen, koska rakennus lastensuojelulautakunnan ja kaupunginarkkitehdinlausunnon mukaan ehdottomasti oli pikaisen korjauksen tarpeessa.

Mustasaarella suoritettavat korjaukset y. m. Rahatoimikamari oli ilmoittanut, että kaupungin ostaman⁴⁾ Mustasaaren rakennukset olivat jotenkin puutteellisessa kunnossa, ja kaupunginvaltuusto päätti⁵⁾ tämän johdosta korjauttaa saaren päärakennuksen ja vartijan asunnon pääasiassa rakennuskonttorin laatiman ja valtuustolle lähettämän ehdotuksen mukaisesti, mihin tarkoitukseen 110,000 markkaa oli merkittävä vuoden 1927 menosääntöön Yleisten töiden pääluokkaan, sekä merkitä Mustasaaren vuoden 1927 menosääntöön 36,300 markkaa venelaiturien korjauksiin, 32,000 markkaa mukavuuksien rakentamiseen ja 10,000 markkaa kaivotöihin.

5. Muut kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

Korttelin n:o 178 raidelaitteet. Rahatoimikamari oli ilmoittanut, että kaupungin takaisin lunastamassa⁶⁾ tehdaskorttelissa n:o 178 olevat rautatie-raitteet olivat huonossa kunnossa sekä ettei Munkkisaarella kuntoonpannuilla uusilla varastoalueilla ollut raideyhteyttä rautatieverkon kanssa ja kehoittanut kaupungin yleisten töiden hallitusta ehdottamaan toimenpiteitä näiden epäkohtain poistamiseksi. Hallituksen tämän johdosta laatiman kustannusarvion mukaan voitiin tehdaskorttelin n:o 178 itäosan ja Munkkisaaren sekä mainitun korttelin länsiosassa jo olemassa olevain raidelaitteiden välille aikaansaada raideyhteys yhteensä 500,000 markan kustannuksin. Kamari, jonka mielestä mainitun tehdaskorttelin länsiosan varastopaikkain vuokraajain kanssa tehdyt vuokrasopimukset velvoittivat kaupungin heti panettamaan kuntoon sikäläiset rautatieraitteet, oli sen jälkeen antanut hallitukselle määräyksen viipymättä panettaa alulle puheena olevat korjaustyöt, joiden kustannukset oli arvioitu 50,000 markaksi. Kaupunginvaltuusto hyväksyi⁷⁾ tämän

¹⁾ Valt. pöytäk. 1 p. syysk. 34 §. — ²⁾ S:n 16 p. kesäk. 15 §. — ³⁾ S:n 3 p. marrask. 22 §. — ⁴⁾ Ks. tätä kert. s. 11. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 13 p. lokak. 10 §. — ⁶⁾ Ks. v:n 1924 kert. s. 9. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 15 p. jouluk. 5 §.